

Čtvrtstoletí na operačních sálech. „Mám ráda pestrost,“ říká Michaela Křížová

1.9.2023 - | Nemocnice Pardubického kraje

Dětský sen? Veterinární medicína

„Můj dětský sen byl spíše veterinární medicína. Vystudovala jsem zemědělskou střední školu. Potom jsem přemýšlela, co dál. V tu dobu zrovna neotevírali první ročník veterinární medicíny, tak jsem se rozhodla, že půjdu na zdravotnickou školu. Po jejím vystudování jsem začala pracovat v Chrudimské nemocnici. Tři roky jsem tu působila na ARO. Potom přišly dvě mateřské dovolené a poté už moje cesta vedla na centrální operační sály,“ přibližuje svou pracovní kariéru Michaela Křížová.

„Zkusila jsem si práci na oddělení. Těch, co tam pracují, si vážím, ale na sálech se mi prostě líbí víc,“ usmívá se staniční sestra. „Je to úplně jiná práce. Člověk se tu dostane k různým věcem. Mám ráda tu pestrost,“ upřesňuje Michaela Křížová.

Jak vypadá běžný pracovní den?

Jak vypadá běžný pracovní den? „Ráno se všechny sálové sestry sejdeme nad operačním programem a rozdělíme se na operační týmy. Já působím jako komunikační spojka mezi sestrami a lékaři, aby se operační program zvládl co nejlépe a nejdříve,“ podotýká staniční sestra, jejíž snahou je, aby vše klaplo tak, jak má. „Samozřejmě největší radost nastává, když vidíme, jak jsme pacientovi pomohli. Přestože na centrálních operačních sálech moc zpětnou vazbu přímo od pacientů nemáme, z následných hlášení se dozvídáme, jaký je jejich pooperační stav. A když potom zjistíte, že je vše v pořádku, je to opravdu hezký pocit,“ uvádí Michaela Křížová a nepopírá, že někdy to je i za cenu osobních obětí celého týmu, který se na operaci podílí.

Fyzicky i psychicky náročná práce

„Nezastírám, že práce na sálech je fyzicky i psychicky náročná. Někdy musíte vydržet i několik hodin bez jídla, pití nebo toalety. Ale určitě se to dá zvládnout a když je nejhůř, vždycky je nějaká možnost řešení,“ ujišťuje staniční sestra, podle níž práce na operačních sálech není pro každého, ale ten, kdo zvládne náročnější začátek, si ji většinou zamiluje. „Člověk na této pozici musí umět spoustu věcí – znát různé operační postupy, hlídat, jaké nástroje a materiály se při operacích používají a neustále dbát na to, aby pacient i operační tým měl vše, co potřebuje,“ zdůrazňuje Michaela Křížová, podle níž je pro průběh operace komunikace velmi důležitá. „Zkušená sestra na sále ví, kdy má mluvit nebo kdy raději mlčet. Někdy operace bývají opravdu dlouhé a soustředit se po celou dobu není úplně jednoduché,“ dodává staniční sestra.

Různé druhy operací

Co by nemělo chybět správné sestře na centrálních operačních sálech? „Určitě by měla být komunikativní a vnímavá. Musí být týmovým hráčem, ale zároveň mít schopnost samostatně přemýšlet a pracovat. A také rychle reagovat. Rozhodně by jí práce měla bavit. Nemělo by se zapomínat ani na empatii a lidskost,“ vyjmenovává Michaela Křížová. „Je toho poměrně dost. Proto také adaptační proces u nás trvá rok,“ sděluje staniční sestra na centrálních operačních sálech Chrudimské nemocnice, kde se provádí nejrůznější operace.

„Například laparoskopické a otevřené operace kýl, žlučníků, střev, traumatologické, artroskopické, ale také mamologické, cévní či gynekologické a mnohé další, jako jsou výkony v rámci jednodenní

chirurgie,“ jmenuje některé z nich Michaela Křížová.

U laické veřejnosti existují kolem operačních sálů různé mýty. *„Třeba, že při operacích všude stříká krev. Tak to opravdu není,*“ ujišťuje staniční sestra. *„Nebo kolem atmosféry během operace. Vždy se řídíme přáním operátora, někdo preferuje ticho, jiný hudbu. Nejdůležitější však je, aby během operačních výkonů panoval na operačním sále klid a pohoda,*“ uzavírá Michaela Křížová.

<http://www.nempk.cz/novinky/ctvrtstoleti-na-operacnich-salech-mam-rada-pestrost-rika-michaela-krizova>